

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Rebus caducis fidendu[m] non esse. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

S A C R A

dor eius apparer terreno sensu
videntibus, appareat & propin-
quet subiugeturque sapientia:
quod eius luce secretissima exul-
tas, caueat facere iustitiam suam
Mat. 6. coram hominibus, ut videatur
ab eis: sed, cum gloriatur, in do-
mino glorietur: quia & cum ap-
paret hominibus, dono Creato-
ris appetet.

Rebus caducis fidendū non esse.

3.

*A*n sapit is, pressus qui fluctibus arripit algam:
Nec solidis nixus littora tuta petit?
Haud magis ille sapit, qui vitæ in fluctibus huius
Preponit solidis fluxa, misérque perit.
Ut fugias igitur tanti discrimina ponti,
Nec caput ista minax obruat vnda tuum:
Spémque, fidemq; agapemq; tene, fluxa omnia linquēs.
Has nihil in tabulas vlla procella potest.!

S C H O L I A.

Huius Carminis argumentum
à Bernardo mutuatus sum, cuius

ANTHOLOGIA. 4

serm. i. de aduēt. hæc verba sunt.
Infelices filij Adam, omissis veris
& salutaribus studiis, caduca potius & transitoria quærunt. Quibus assimilabimus homines generationis huius, aut quibus comparabimus illos, quos videmus à terrenis & corporalibus consolationibus auelli separari que nō posse? Profectò similes sunt his qui submersi periclitantur in aquis. Nimirū videoas eos tenere, nec vlla ratione deferere, quod primū occurrit manibus, quicquid sit illud: licet sit tale aliquid, quod omnino prodesse non possit, vt sunt radices herbarum, cæteraque similia. Sic pereunt in hoc mari magno & spatiose, sic pereunt miseri, dum peritura stantes, omittunt solida: quibus apprehensis emergere & salutare possent animas suas. neque enim

a iiij

S A C R A

Ioan. 8. de vanitate, sed de veritate dici-
Lib. 2. tur, Cognoscetis eam, & libera-
ped. cap. bit vos. Hæc Bernardus. Ad eun-
10. demque modum Clemens Ale-
xandrinus stultos ait, non veris
ac solidis rebus, sed iis tantum,
quæ specie tenus atque opinio-
ne sunt, animum adiicere: perin-
déque illis, ut mente captis, acci-
dere, qui alba nigra esse sibi fin-
gunt.

Carnale gaudium nil esse
præ spiritali.

4.

*S*idera qui, nunquam spectato Sole, videret,
Aut etiam quæ dat lumina nocte soror:
Nusquam splendidius lumen, nec clarus orbi
Quæ præluceret, crederet esse facem.
Sic quoque qui sanctæ non sensit gaudia mentis,
Hæc, caro quæ sequitur, gaudia sola putat.
At qui letitiam nouit sensitque priorum,
Protinus huic mundi nil sapit omnis amor.

S C H O L I A.
Plato initio lib. 7. de Repub.